

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Sagsøgt: R.N.G. Eind

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nederlandse Raad van State — fortolkning af artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968, s. 467) og Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret (EFT L 1800, s. 26) — fortolkning af artikel 18 EF — opholdsret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland — spørgsmålet, om der består en sådan ret, når arbejdstageren ikke har reelt og faktisk arbejde — arbejdstagerens tilbagevenden til sin hjemstat — ingen opholdsret i denne stat for familiemedlemmet

Konklusion

- 1) I en situation, hvor en fællesskabsarbejdstager vender tilbage til den medlemsstat, hvori han er statsborger, pålægger fællesskabsretten ikke myndighederne i denne stat at give en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til denne arbejdstager, en ret til indrejse og ophold, alene af den grund, at den pågældende tredjelandsstatsborger i den værtsmedlemsstat, hvor arbejdstageren havde lønnet beskæftigelse, havde en gyldig opholdstilladelse, der var udstedt i henhold til artikel 10 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992.
- 2) En tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en arbejdstager, der vender tilbage til den medlemsstat, hvori han er statsborger, efter at have udført lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat, har i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1612/68, som ændret ved forordning nr. 2434/92 af 27. juli 1992, hvilken bestemmelse finder analog anvendelse, ret til ophold i den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, selv om denne sidstnævnte ikke udfører reelt og faktisk arbejde dér. Den omstændighed, at en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en fællesskabsstatsborger, ikke før den pågældende tog ophold i den værtsmedlemsstat, hvor arbejdstageren havde lønnet beskæftigelse, havde opholdsret i medfør af national ret i den medlemsstat, hvor arbejdstageren er statsborger, er irrelevant for bedømmelsen af denne statsborgers ret til at opholde sig i denne sidstnævnte stat.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Laval un Partneri Ltd mod Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbetsdomstolen — Sverige)

(Sag C-341/05) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere på byggeområdet — national lovgivning, der fastsætter arbejds- og ansættelsesvilkårene på de områder, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), bortset fra mindsteløn — kollektiv overenskomst på byggeområdet, hvis bestemmelser fastsætter mere favorable vilkår eller vedrører andre områder — fagforeningernes mulighed for ved hjælp af kollektive kampskridt at forsøge at tvinge virksomheder, der har hjemsted i andre medlemsstater, til at forhandle fra sag til sag for at fastsætte lønniveauet for arbejdstagerne og til at tiltræde den kollektive overenskomst på byggeområdet)

(2008/C 51/15)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laval un Partneri Ltd

Sagsøgt: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbetsdomstolen — fortolkning af artikel 12 EF og 49 EF samt af artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 7, artikel 3, stk. 8, artikel 3, stk. 10, og artikel 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18, s. 1) — kollektive aktioner over for et byggefirma, som har udstationeret arbejdstagere i en anden medlemsstat end firmaets hjemstat, og som ikke har underskrevet en kollektiv overenskomst i den stat, hvortil der er sket udstationering

Konklusion

- 1) Artikel 49 EF og artikel 3 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en fagforening i en medlemsstat, hvor arbejds- og ansættelsesvilkårene på de områder, der er nævnt i direktivets artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), er fastsat i lovgivningen, bortset fra bestemmelser om mindsteløn, gennem kollektive kampskridt i form af en blokade af byggepladser, som det er tilfældet i hovedsagen, forsøger at få en tjenesteyder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, til at indlede forhandlinger om lønniveauet til de udstationerede arbejdstagere samt at tiltræde en kollektiv overenskomst, hvis bestemmelser på visse af de nævnte områder fastsætter mere fordelagtige betingelser end dem, der følger af den relevante lovgivning, mens andre vedrører områder, der ikke er nævnt i direktivets artikel 3.
- 2) Artikel 49 EF og 50 EF er til hinder for, at det forbud, der i en medlemsstat gælder for fagforeningerne mod at iværksætte kollektive kampskridt, der har til formål at ophæve en, mellem andre parter indgået, kollektiv overenskomst, betinges af, at kampskridtene iværksættes i anledning af arbejds- og ansættelsesvilkår, som den nationale lov finder direkte anvendelse på.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Doris Habelt (sag C-396/05), Martha Möser (sag C-419/05) og Peter Wachter (sag C-450/05) mod Deutsche Rentenversicherung Bund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland))

(Forenede sager C-396/05, C-419/05 og C-450/05) (¹)

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — bilag III og VI — fri bevægelighed for personer — artikel 18 EF, 39 EF og 42 EF — ydelser ved alderdom — bidragsperioder tilbagelagt uden for Forbundsrepublikken Tysklands område — manglende mulighed for eksport)

(2008/C 51/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Doris Habelt (sag C-396/05), Martha Möser (sag C-419/05) og Peter Wachter (sag C-450/05)

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Bund

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sozialgericht Berlin — fortolkning af EF-traktatens artikel 42 — gyldigheden af bilag VI. C. Tyskland, punkt 1, til forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedømmede, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1) — afslag på udbetaling af tysk alderspension for beskæftigelsesperioder tilbagelagt mellem 1939 og 1945 i Sudetenland, meddelt en tysk statsborger, der har flyttet sin bopæl til Belgien

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag VI, afsnit C, der har overskriften »Tyskland«, nr. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedømmede, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, er uforenelige med den frie bevægelighed for personer, og navnlig med artikel 42 EF, for så vidt som bestemmelserne giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder, der er tilbagelagt mellem 1937 og 1945 på de dele af området, hvor Det Tredje Riges sociale sikringslovgivning fandt anvendelse, men som befinder sig uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, en betingelse om, at modtageren har bopæl i denne medlemsstat.
- 2) Bestemmelserne i bilag III, afsnit A, nr. 35, der har overskriften »Tyskland-Østrig«, litra e), og bilag III, afsnit B, nr. 35, der har overskriften »Tyskland-Østrig«, til forordning nr. 1408/71, med senere ændringer, er uforenelige med artikel 39 EF og 42 EF, for så vidt som disse bestemmelser giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor den berettigede har bopæl i Østrig, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder tilbagelagt i Rumænien mellem 1953 og 1970 i henhold til lov om pensionsrettigheder optjent ved bidrag i udlandet (Fremdrentengesetz) en betingelse om, at modtageren har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område.
- 3) Bestemmelserne i bilag VI, afsnit C, der har overskriften »Tyskland«, nr. 1, til forordning nr. 1408/71, med senere ændringer, er uforenelige med den frie bevægelighed for personer og navnlig med artikel 42 EF, for så vidt som disse bestemmelser giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder tilbagelagt i Rumænien mellem 1953 og 1970 i henhold til lov om pensionsrettigheder optjent ved bidrag i udlandet en betingelse om, at modtageren har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område.

(¹) EUT C 22 af 28.1.2006 og EUT C 74 af 25.3.2006.